

са та мои не сохрاناва: и слово то което чухте не е мое, но на Отца който ме е пратиал.

25 Тѣ (словеса) ви изговорихъ, докле се намирамъ іоше между васъ.

26 Я оутѣшитель, духъ свѣтый, которого ще да прати Отецъ въ мое то име, той ще да ви напомне сички те (словеса) шото ви изговорихъ.

27 Миръ ви вставамъ, миръ мой ви давамъ: не каквото дава миръ, азъ давамъ вамъ. Да се не смѣшава сърдце то ви, нито да се оустрашава.

28 Чухте че азъ ви рекохъ: отивамъ, и пакъ ще дойдемъ кодъ васъ. Ако ме вѣбачхте, щехте да се возрадвате, зашто рекохъ, отивамъ кодъ Отца, зашто Отецъ мой е по голѣмъ отъ мене.

29 И сега ви рекохъ, докле іоше не е было, за да повѣрivate когато бжде.

30 Не щемъ веке да дамъ много съ васъ: зашто иде князо на тоа миръ, и нема нищо въ мене.

31 Но да разсмѣе миръ, зоцо вѣбачамъ Отца, и каквото ми е заповѣдалъ Отецъ, така правимъ стане те да отидеме отъ тѣка.

ГЛАВА 15.

Азъ есмь лоза истиннаа, а Отецъ мой е работникъ.

2 Секоа прѣчка, която не прави плодъ въ мене, отсича а и фжрла а а секоа прѣчка която прави плодъ, шчишава а, да принесе по много плодъ.

3 Вые сте веке чисти, за слово то което ви проповѣдахъ.

4 Бждеге въ мене, и азъ въ васъ, (зашто) каквото прѣчка та не може да сотвори плодъ отъ себеси, ако не бжде на лоза та: така нито вые, ако не бждеге въ мене.

5 Язъ самъ, лоза та, а вые прѣчки те, който превывае въ мене, и азъ въ него, той ще да сотвори много плодъ: зашто безъ мене не можете да направите нищо.

6 Ако нѣкой не превде въ мене, ще да се изфжри вѣнъ като (лозна та) прѣчка, и ще да изсхне: и (тогга) собиратъ тѣа прѣчки; и фжратъ ги въ огньатъ, и изгорватъ.

7 Ако превдете въ мене, и слова та мои въ васъ превдатъ, какво нище пожелаете, попросете, и ще да ви бжде.

8 Съ това ще да се прослави Отецъ мой ако сотворите много плодъ, и (тогава) ще да бжде те мои оученицы.

9 Каквото възлюби мене Отецъ и азъ възлюбихъ васъ: встанете въ моя та любовь.

10 Ако сохраните мои те заповѣди, ще превдете въ моя та любовь: каквото азъ сохранихъ